

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Esperit de concòrdia

Al diccionari hi ha més de dotze mots que fan servir la mateixa arrel etimològica «concord» (que ajunta el substantiu llatí *cor cordis* i la partícula *cum* o *con*). El seu significat és gairebé obvi: indica l'acció d'harmonitzar o posar d'acord elements i persones que altrament es veurien discordants, disgregats, oposats...

En la vida social, avançar per la via del diàleg i la conciliació es fa amb molta dificultat. La mateixa informació que diàriament ens arriba perilla d'abocar-nos a la decepció i al desànim. Hi abunden les relacions tenses, els actes violents, les morts inesperades. Fets que hem de situar dins el context sociològic

que els correspon, però que tots acaben posant en evidència que, a nivell de relacions humanes, som deutors d'un elevat clima de crispació i confrontació en el pitjor sentit de la paraula; accentuat, a més a més, per l'ús d'una argumentació marcada per la intolerància i l'agressivitat.

També dins l'àmbit eclesial es percep a vegades un clima sadollat de discrepància, crítica, refús mutu. Davant una constatació com aquesta, l'única sortida vàlida que tenim és emmirallar-nos en l'Evangeli i deixar-nos conduir per l'esperit de concòrdia. I mirar després d'aplicar-ho tant a les relacions personals com estructurals.

Diumenge XV de durant l'any | Cicle C .....

Primera lectura | Del primer llibre de Deuteronomi – 30, 10-14

Moisès s'adreçà al poble i li digué: «Ecoltaràs el Senyor, el teu Déu, guardant els seus manaments i els seus decrets escrits en el llibre d'aquesta Llei, i et convertiràs al Senyor, el teu Déu, amb tot el cor i amb tota l'ànima. La Llei que avui et dono no és massa difícil per a tu, ni és fora del teu abast. No és pas al cel, que puguis dir: Qui és capaç de pujar-hi per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer perquè la puguem practicar? Ni és tampoc a l'altra banda del mar, que puguis dir: Qui és capaç de

travessar per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer perquè la puguem practicar? Són paraules que tens molt a prop teu per poder-les complir: les tens als llavis, les tens al cor.»

Salm responsorial | Salm 68

Els humils que busquen Déu sincerament diran: «Tingueu llarga vida.»

Segona lectura | De la carta de sant Pau als cristians de Colosses – 1, 15-20

De l'evangeli segons sant Lluc – 10, 25-37

En aquell temps, un mestre de la Llei, per provar Jesús, s'alçà i li va fer aquesta pregunta: «Mestre, què he de fer per tenir l'herència de la vida eterna?» Jesús li digué: «Què hi ha escrit a la Llei? Què hi llegeixes?» Ell contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima als altres com a tu mateix.» Jesús li diu: «Has respost bé: fes-ho així i viuràs.»

Ell, amb ganes de justificar-se preguntà a Jesús: «I per a mi, qui són aquests altres?» Jesús prosseguí: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i caigué en mans de lladres, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava

pel mateix camí un sacerdot que el veié, però passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita, quan arribà al lloc, passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que viatjava per aquell indret, quan arribà i el veié, se'n compadí, s'hi acostà, li embenà les ferides, després d'amorosir-les amb oli i vi, el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se n'ocupà. L'endemà, quan se n'anava, donà dues monedes de plata a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni, et pagaré les despeses que hagi fet de més. Quin d'aquests tres et sembla que va veure l'altre que hem d'estimar en l'home que havia caigut en mans de lladres?» Ell respongué: «El qui es va compadir d'ell.» Jesús li digué: «Doncs tu fes igual.»

Paraules a prop teu | S.R.S.....

Moisès explicava al poble que conduïa, que complir la Llei de Déu no era cap cosa que exigís una particular heroïtat, perquè, en realitat, era feta de paraules que estaven molt a prop de cada un d'ells. No és difícil entendre aquesta expressió de Moisès, perquè la Llei que ens ha arribat a nosaltres amb el nom de «manaments de la Llei de Déu» no suposa cap panorama estrany i allunyat de la manera de pensar humana.

Estimar Déu i el pròxim, buscar una vida de família plena d'unió tant en la parella com entre els fills i els pares, no ser un lladre ni desitjar ser-ho, són tantes expressions senzilles que trobem en

aquests textos del catecisme que tots podem subscriure fàcilment. Malgrat tot, sovint tenim tendències que ens porten a fer coses que no s'adiuen amb aquests preceptes i parlem de pecats o de malifetes. És important saber reconèixer que la nostra naturalesa, si no procurem educar-la constantment, ens pot portar per camins gens bons. Són, per tant, dues coses sobre les quals aquestes realitats i aquestes paraules properes ens ajuden a reflexionar avui i tots els dies de la nostra vida. Allunyar-se del mal i fer el bé. I, per a fer això, esforçar-nos a sentir-nos prop de Déu perquè ressonin sempre aquestes paraules que estan tan a prop nostre.

La prudència | Romà Casanova, bisbe de Vic .....

Quan sentim la paraula «prudència» l'apliquem de manera immediata i quasi exclusiva a la conducció de vehicles. Però la prudència és una de les quatre virtuts cardinals que tenen un paper fonamental en la vida moral del cristià. Aquestes són la prudència, la justícia, la fortalesa i la templança. I s'anomenen cardinals perquè totes les altres virtuts s'hi agrupen a l'entorn.

La prudència és la virtut que disposa la raó pràctica a discernir en tota circumstància el nostre veritable bé i a escollir els mitjans justos per a aconseguir-lo. En dir «veritable bé» no ens referim naturalment a allò que és contrari a la llei de Déu, ni tampoc entenem un bé purament humà que cerca la riquesa, la fama o el poder, sinó que és el bé adequat a la nostra plena realització en l'amor que ens porta a Déu.

Sant Tomàs d'Aquino diu que la prudència és la regla recta de l'acció. Posant una imatge, podem dir que la prudència és a la consciència moral com el GPS, és a dir, el que ens ajuda a escollir, a la llum dels coneixements que hi ha en el programa, el camí més adequat per a aconseguir la meta.

La prudència no es confon ni amb la timidesa o la por, ni amb la duplicitat ni la dissimulació. De vegades s'anomena prudència la falta de decisió que porta al silenci i a la inacció quan pertoca d'actuar o parlar. O també pot succeir tot al contrari, que la prudència ens

demani el silenci i la paciència. La prudència guia immediatament el judici de la consciència en tota ocasió per a fer allò que és plaent a Déu.

La prudència és una virtut pròpia de tot cristià, ja que tots des de la nostra llibertat i des de la nostra raó il·luminada per la fe hem de prendre les opcions adequades per a fer el bé. En l'evangeli llegim com el mateix Jesús ens demana prudència unida a la senzillesa (cf. Mt 10,16).

La prudència es demana de manera especial per a aquells que en l'Església tenen el ministeri del servei de la comunitat per a defensar amb força i caritat l'Església dels perills de la divisió i de l'abandó de la vida de fe autèntica. De manera semblant aquells que tenen l'encàrrec del govern en la societat han d'actuar d'acord amb la prudència per a fer realitat el bé comú i no pas servir els interessos egoistes d'alguns.

La prudència, doncs, cal demanar-la a Déu de manera especial per a tots els qui tenen el govern en l'Església i en la societat, sense oblidar els pares i mares de família, perquè en les seves decisions morals també s'hi implica el futur dels seus fills. La prudència, però, és sempre do de Déu i treball de cadascú amb els mitjans de gràcia que Déu ens ofereix: els sagraments, la pregària, la formació, els consells espirituals. .

Agenda litúrgica de la setmana .....

15. Diumenge XV de durant l'any C.

Sant Bonaventura, bisbe i doctor de l'Església. Santa Angelina.

Lectures: Deuteronomi 30,10-14 / Salm 68 / Colossencs 1,15-20 / Lluc 10,25-37

Litúrgia de les hores: Setmana III

16. Dilluns. La Mare de Déu del Carme

Lectures: Èxode 1,8-14.22 / Salm 123 / Mateu 10,34 - 11,1

17. Dimarts. Sant Aleix, laic.

Lectures: Èxode 2,1-15a / Salm 68 / Mateu 11,20-24

18. Dimecres. Sant Frederic, bisbe.

Santa Marina, màrtir. Sant Arnau, abat.

Lectures: Èxode 3,1-6.9-12 / Salm 102 / Mateu 11,25-27

19. Dijous. Santa Justa, verge i màrtir.

Santa Rufina, màrtir. Sant Arseni, abat.

Lectures: Èxode 3,13-20 / Salm 104 / Mateu 11,28-30

20. Divendres. Santa Margarida, màrtir.

Sant Elies, profeta. Santa Lliberada, verge. Sant Apol·linar, bisbe i màrtir.

Lectures: Èxode 11,10-12,14 / Salm 115 / Mateu 12,1-8

21. Dissabte. Sant Llorenç de Bríndisi,

prevere i doctor de l'Església. Sant Daniel, profeta.

Lectures: Èxode 12,37-42 / Salm 135 / Mateu 12,14-21

22. Diumenge XVI de durant l'any.

Santa Maria Magdalena.

Lectures: Gènesi 18,1-10a / Salm 14 / Colossencs 1,24-28 / Lluc 10,38-42

Per a mi,
qui són
aquests altres?

De bisbe de Solsona a cardenal de Madrid | Jesús Huguet .....

El dia 14 de maig era el centenari del naixement del cardenal Tarancon. I durant l'any se li faran diversos actes d'homenatge. Va passar tant de temps a Solsona (dinou anys) com als altres tres bisbats (Oviedo, Toledo, Madrid) plegats. El seu exercici episcopal es divideix exactament en aquestes dues meitats: Solsona i després de Solsona, abans i després de la conversió. Ell mateix ho va declarar en una entrevista: «Jo em vaig convertir a l'Esperit al Concili.» I els solsonins en som testimonis. Una conversió que tampoc no creuria que fos instantània. Jo solo dir que a Oviedo (eren els temps difícils dels disturbis miners) el van esmerilar, a Toledo va poder reflexionar i processar i a Madrid va tenir l'oportunitat d'esclatar. Però és veritat que la seva conversió arrenca i es nodreix tothora del Concili Vaticà II.

21 d'abril de 1946. Exposició d'art solsoní.

Ara ningú no es recorda del seu pas per Solsona.

Tot i que, arran de les seves llargues, nombroses i famoses pastorals, durant molt temps va ser conegut arreu d'Espanya com «el Obispo de Solsona». Però, si bé és veritat que la segona meitat del seu pontificat ha eclipsat la primera, la seva llarga estada a Solsona va tenir també coses molt positives, que la gent gran encara recorda. Destacaria les seves glorioses campanyes populars de la Mare de Déu de Fàtima, de l'Any Eucarístic, de sant Pere Claver apòstol de l'amor, dels Exercicis Espirituals per a homes... Val a dir que les seves mateixes pastorals no deixaven de representar una certa alenada renovadora en l'Església espanyola d'aquell temps. Tanmateix, tant les pastorals com les xerrades solien ser molt pesades. En canvi, els seus escrits breus i parlaments de circumstància eren deliciosos. En el poble va deixar un record entranyable pel seu do de gents i la seva capacitat fisonomista: coneixia la meitat dels

pagesos del bisbat. Per la meua part, em queda també bona impressió del seu tracte personal.

Va tenir aspectes negatius. Sí, i molt importants. Fins al Concili, com reconeixen els seus mateixos panegiristes, va ser tremendament conservador. Només cal llegir les seves Sinodals dels anys cinquanta. No havia rebut altra formació que la del seminari de Tortosa. I al bisbat va deixar dos grans dèficits dels quals encara no ens hem acabat de refer: la formació dels capellans i la renovació del Seminari. Qui es creuria ara que era capaç de nomenar professors absolutament ineptes, que no va permetre mai l'estudi del batxillerat, que no sols no va renovar la biblioteca sinó que durant divuit anys la va mantenir tancada a pany i clau?

Tanmateix, la seva tan encomiada actuació de l'època de la Transició no ens va acabar de sorprendre, als capellans de Solsona. Quan el van destinar a Madrid, recordo que vaig comentar: «Ara sí que li han endevinat el lloc; s'asseurà una nit davant la seva Hispano-Olivetti, amb la cafetera i el tabac al costat, i redactarà tot un pla pastoral per a la diòcesi; i, per altra banda, sabrà gestionar molt bé la difícil situació del moment.» I així va ser. Tarancon era l'home dels grans plans més que del treball pacient al peu del solc. Per altra banda, tenia dues grans qualitats: era clarivent, sabia ensumar d'on bufava i, sobretot, cap on bufava el vent, i era especialista a trampejar situacions delicades. D'estudiants, li dèiem «la yenca», que era un ball d'aleshores que feia dos passos endavant i tres enrere, i, quan escrivia o predicava, els seus paràgrafs constaven invariablement de dos períodes, un que començava amb un «no cabe duda

que» i un altre que començava amb un emfàtic «però» subratllat per un canvi marcadament greu de la veu. A aquestes qualitats s'hi ha d'afegir l'encert de saber envoltar-se (tenia el do també de saber clissar les persones) dels teòlegs i pensadors més lúcids i avançats de Madrid.

La seva aportació a la Transició va ser realment decisiva. Cal dir que va comptar sempre amb el suport del papa Pau VI, del nunci Dadaglio i d'alguns dels bisbes més conspicus, com Jubany, Quiroga i Bueno Monreal. Tothom remarca que el seu objectiu principal va ser sempre la reconciliació entre les dues Espanyes. Però no es va recordar per a res de la reconciliació entre els pobles d'Espanya, perquè ell no havia estat mai conscient del problema i, com diu Patino, sempre va creure que la guerra havia estat una croada.

11 de maig de 1987. Visita a l'Escola de Formació professional

Per a aconseguir aquesta reconciliació, va ser prou lúcid per a entendre que, sense deixar d'aportar en tot moment la llum i les energies de l'evangeli, l'Església havia de saber mantenir-se al marge de l'escena política. Per això va secundar decididament l'Estat aconfessional i mai no va voler recolzar cap partit confessional. La seva actitud la va plasmar magníficament en el solemne acte de la coronació del Rei en el text d'Ac 3,6: «De plata i d'or no en tinc, però el que tinc t'ho dono: en nom de Jesucrist, el Natzarè, aixeca't i camina.»

El declivi de Tarancon i de l'època taraconiana en l'Església i en la societat espanyola va començar amb el pontificat de Joan Pau II, que va acceptar ràpidament la seva jubilació. En un article a «Vida Nueva» (5-5-2007, núm. 2564, pp. 24-27), Ramon Echarren, bisbe emèrit

de Canàries, que reconeix ser un dels darrers taranconians, diu que l'episcopat espanyol ha derivat cap al conservadorisme ideològic i polític i cap al nacionalcatolicisme (Tarancon, diu, mai no havia sospitat que la seva ombra fos tan allargada), prenent fer prevaler en la legislació civil les normes del Magisteri per sobre de les exigències del bé comú.

Amb motiu del centenari del naixement del cardenal Vicente Enrique i Tarancon, moltes publicacions en parlen i s'organitzen actes commemoratius. Burriana dedica a la present efemèride una pàgina web (www.cardenaltarancon.org) des d'on donar a conèixer tot el que es fa. Les dates que emmarquen la vida del cardenal Tarancon són el 14 de maig de 1907, dia del naixement, i el 28 de novembre de 1994, dia del seu traspàs, a l'edat de 87 anys. Pertanyia a la diòcesi de Tortosa on cursà els estudis eclesiàstics abans de doctorar-se en Teologia a la Universitat Pontifícia de València. Ordenat de prevere el dia 1 de novembre de 1929, exercí el seu ministeri Vinarós, Madrid, altra vegada Vinarós i Vila-real. Nomenat bisbe de Solsona l'any 1945 passà després a les seus d'Oviedo (1963), Toledo (1969) i Madrid (1971). Va presentar la seva renúncia l'any 1983. Les seves despulles reposen a la Col·legiata de San Isidro de Madrid.

Nomenaments parroquials

Bisbat.- El senyor bisbe, Mons. Romà Casanova, signà amb data de 22 de juny els nomenaments parroquials següents:

Mn. Josep Alaró i Sala: rector *in solidum* (amb Mn. Manuel Torrents i Fiter) de la parròquia de Sant Genís de **Taradell** i moderador de la cura pastoral d'aquesta parròquia, i, a més, rector de les parròquies de Santa Coloma de **Centelles**, amb el santuari de la Mare de Déu del **Socós**, **Sant Martí** de Centelles i Sant Pere de **Bertí**.

Mn. Antoni Mª Bausili i Bas: rector de la parròquia de Sant Vicenç de **Castellolí**.

Mn. Ramon Boixader i Saus: rector de les parròquies de Sant Vicenç de **Fals**, Santa Maria de **Monistrollet** i Sant Iscle i Santa Victòria de **Rajadell**.

Mn. Jaume Campalans i Serradell: adscrit a la parròquia de Sant Genís de **Taradell**.

Mn. Jacint Capdevila i Rosich: adscrit a la parròquia de la Mare de Déu de la **Mercè de Manresa**.

Mn. Josep Capdevila i Rosich: rector de la parròquia de **Sant Martí de Torroella**, amb el santuari de **Joncadella**.

Mn. Jaume Casamitjana i Vilaseca: diaca de les parròquies, esglésies i santuaris de la zona de la **Segarra**.

Mn. Àngel Franquesa i Burdó: rector de la parròquia de Sant Jaume d'**Alboquers**.

Mn. Jean Hakolimana: vicari de les parròquies de Sant Pere de **Santpedor**, Sant Andreu de **Castellnou de Bages**, Santa Maria d'**Artés** i Santa Maria d'**Horta d'Avinyó**.

Mn. Francesc Xavier Machacón i Nevado: rector de la parròquia de Sant Hilari de **Vilanova del Camí** i de la quasi-parròquia de la Verge de la Pau d'**Òdena**.

Mn. Josep Mª Mas i Busqué: rector de les parròquies de Sant Pere de **Santpedor**, amb les ermites de Sant Francesc i Santa Anna de **Claret**, i de Sant Andreu de **Castellnou de Bages** i de l'església de Santa Eulàlia d'**Argençola**.

Mn. Antoni Mauri i Parareda: rector de les parròquies de Santa Maria d'**Olost**, amb el santuari de **Sant Adjutori**, i Sant Pere de **Perafita**.

P. Josep Morros i Castelltort, escolapi: rector de la parròquia de Sant Salvador de **Guardiola**.

Mn. Canisius Niyonsaba: vicari de les parròquies de **Sant Bartomeu del Grau** i de Sant Jaume d'**Alboquers**.

Mn. Carles Riera i Fonts: rector de les parròquies de Sant Pere **Sallavinera**, Sant Pere de **Boixadors** i Sant Pere de **Seguers**.

Mn. Joan Rubió i Gorchs: vicari de les parròquies de Sant Feliu de **Torelló**, Sant Marcel de **Saderra**, Mare de Déu de **Montserrat** de Torelló i capellà substitut de les esglésies de Santa Maria de **Borgonyà** i de la Sagrada Família de **Vila-seca**.

Mn. Josep Riera i Justo: rector de les parròquies de Sant Julià de **Tegurà** i Sant Martí de **Vilallonga de Ter**.

Mn. Joan Ripoll i Rovira: rector de la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de **Calldetenes**, amb l'església de Sant Martí de **Riudeperes**.

Mn. Josep Sala i Subirana: delegat episcopal de **Pastoral Rural**.

Mn. Joan Sanglas i Banús: rector de les parròquies de Sant Jaume de **Calaf**, Sant Andreu d'**Aguilar de Segarra**, Santa Fe de **Calonge** de Segarra, Sant Miquel de **Castellar**, Sant Vicenç de **Conill**, Sant Jaume de la **Guàrdia Pilosa**, Sant Pere de **Mirambell**, Sant Andreu de **Pujalt**, Sant Martí **Sesgueioles**, Sant Pere de l'**Arç**, amb l'església de Sant Miquel d'**Aleny**, Santa Maria de **Segur, Astor**, amb l'església de Santa Maria de l'**Astor** i el santuari de **Puig de Ram**.

Mn. Carles Serra i Permanyer: diaca de les parròquies de Sant Pere de Santpedor, Sant Andreu de **Castellnou de Bages**, Santa Maria d'**Artés** i Santa Maria d'**Horta d'Avinyó**.

Mn. Felip Soldevila i Cuní: rector de la parròquia de **Sant Bartomeu del Grau**.

Mn. Pere Soldevila i Plans: vicari de les parròquies de **Sant Joan de Vilatorrada**, Sant Vicenç de **Fals**, Santa Maria de **Monistrollet** i Sant Iscle i Santa Victòria de **Rajadell**.

Mn. Manuel Torrents i Fiter: rector *in solidum* (amb Mn. Josep Alaró i Sala, que farà la funció de moderador de la cura pastoral) de la parròquia de Sant Genís de **Taradell**.

Mn. Melitó Tubau i Espelt: administrador parroquial de la parròquia de la Mare de Déu de la **Mercè de Manresa**.

Curset d'Estiu sobre Església i societat.....

Lloc: Seminari de Vic -

Dates: Dies 18, 19 i 20 de juliol.

Tema dia 18: *La vida espiritual del prevere, avui.*

Ponent: Ecxm. i Rvdm. **Sr. Ricardo Blázquez Pérez**, bisbe de Bilbao i President de la Conferència Episcopal Espanyola.

Tema dies 19 i 20: *La doctrina social de l'Església.*

Ponent: **Dr. Joan Costa i Bou**, rector de la parròquia del Roser de Barcelona i professor de la Facultat de Teologia de Catalunya.

El curset –que ja ha arribat al número 20–, si bé és pensat per al clergat, resta obert a tothom. Els actes comencen a les 10 del matí i acaben als volts de les 5 de la tarda. Per a informació: Seminari de Vic, Ronda Camprodon, 2, tel. 93 886 15 55.

Breus .....

» **S'ha estrenat una pel·lícula sobre Mn. Josep Guiteras**, conegut a Vic com *el capellà de la Calla*, que explica la història de la seva vida. El llargmetratge, d'una hora i tres quarts de durada, és dirigit pel cineasta manlleuenc Josep Santias i s'ha rodat en indrets de la Plana de Vic, on Mn. Guiteras desenvolupà la seva constant labor d'ajuda als pobres, sobretot els famosos i multitudinaris dinars que muntava diàriament a Vic per a gent necessitada. Mossèn Josep havia nascut a Moià en 1901 i l'any vinent se'n compliran trenta de la seva mort.

» **Vista exterior i interior d'una capella** dedicada al Sagrat Cor de Jesús que fou beneïda pel bisbe Mons. Romà Casanova el propassat 23 de juny. També en fou consagrat l'altar. Aquesta capella es troba en el paratge de Puigmiquel dins el terme parroquial de Sant Joan de les Abadesses.

Activitats d'estiu al Convent de Santa Clara de Manresa .....

II Camp de treball: La salut mental, un món per descobrir. És una proposta promoguda conjuntament pels Germans de Sant Joan de Déu i les Dominiques del convent de Santa Clara de Manresa. Adreçada a joves de divuit anys en amunt, els ofereix la possibilitat d'apropar-se a les malalties mentals, tenir un intercanvi amb els usuaris del Club Social del Projecte Mosaic i, al mateix temps, disposar d'estones de formació, intercanvi amb altres joves i pregària. Les dates són del 15 al 22 de juliol. Es farà a l'Edifici Mosaic, que és un annex de l'esmentat convent. Els nois i noies interessats per aquesta proposta poden posar-se en contacte amb Montse Vila (tel. 93 873 61 35) o amb Sor Lucía (tel. 64 911 51 60).

Experiència contemplativa. Amb aquesta proposta es vol oferir als nois i noies de disset anys en amunt la possibilitat de fer un camí interior de pregària i discerniment de la pròpia vida dins el marc d'una comunitat de vida contemplativa inspirada en l'esperit dominicà (unes comunitats que enguany celebren els vuit-cents anys de la seva fundació). Per al noi o noia ha de ser «un viatge al teu cor, on pots escoltar la veu de Déu que t'estima i et crida i que potser vol alguna cosa de tu». Tindrà una durada de tres dies, des del divendres dia 3 d'agost fins al diumenge dia 5. Els telèfons de contacte per a completar aquesta informació i conèixer més de prop les modalitats d'aquesta experiència contemplativa són el 93 874 08 15 o bé el 64 911 51 60.

Recomanat: caminar | M. Teresa Llach, ccv.....

Quan ens trobem més aclofats que mai en el cotxe o en qualsevol mena de vehicle, hem redescobert una cosa òbvia per als bípedes: caminar és bo. Còmodament asseguts, ho llegim o escoltem de viva veu pels mitjans, i ho veiem o en som protagonistes quan en hores no laborals espargits aquí i allà, fins i tot saludem els habituals, que van i vénen complint un ritual saludable assumit.

Estem fets per a caminar. Hi ha cosa més encantadora que una criatura que pugna per deixar-se anar i fer passes maldestres a punt de ser acollit per uns braços que l'emparen? Ja camina! Ho diem ben cofois, per la conquesta assolida que portarà l'infant molt enllà. La immobilitat és un trauma o un efecte de la decadència. I vull honorar els qui han d'acceptar de caminar sobre rodes, tot destacant el coratge d'alguns de ben joves i la pau serena d'ancians o ancianes que es deixen conduir sense amargar.

No cal insistir que l'exercici de caminar –l'esport més econòmic– millora la salut corporal, física, psíquica, en aquesta unitat que som els humans.

Hi ha hagut caminadors qualificats. Me'n vénen a la memòria amb objectius engrescadors: per exemple, conèixer i donar a conèixer territoris amb el batec intens

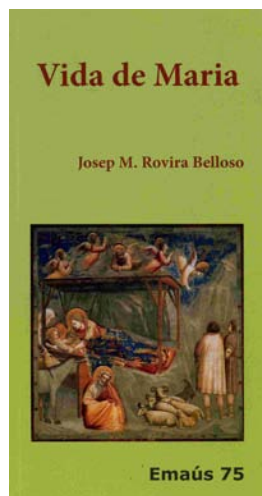
de les seves gents. Però em vull referir a un de ben nostrat: sant Antoni Mª Claret. Viatjà a més de 150 pobles de Catalunya en menys de 20 anys. Recorreguts a peu, a qualsevol època de l'any, per anunciar l'evangeli, i al peu de la lletra, a la manera de Jesús, itinerant per les viles de Palestina. A tall d'anècdota: era tan proverbial la seva forma itinerant que, a les Canàries, a Lanzarote, no creien que fos «el Padrito» qui arribava, perquè ho feia muntat en un camell.

L'un i l'altre, Jesús i Claret, feien realitat allò que diu Isaïes: *Que en són, de bonics, per les muntanyes els peus del missatger de bones noves que anuncia la pau i el benestar!* La mateixa ruta es convertia en pregària, lloança, preanunci, tot esguardant des del cor els oients acomiadats, o els qui estaven a punt de trobar.

Se m'acut que, al nostre exercici de caminar, plaent, que tonifica el cos i la ment, se li pot donar aquell ritme, aquell *tempo* de l'Esperit, que esdevé pregària, lloança, acompanyament d'aquell que és justament el Camí, i que es pot posar al costat nostre com ho féu amb els deixebles d'Emaús. Cercar-lo no ens deixarà buits. Caminar serà, multiplicadament, un exercici de salut integral.

Llibres | Vida de Maria, de Josep M. Rovira Bellosa .....

Ha estat editat pel Centre de Pastoral Litúrgica dins la col·lecció Emaús (núm. 75). L'autor d'aquest opuscle és prou conegut per la seva labor docent i pastoral. Cadascun dels seus llibres aporta punts de reflexió d'una gran agudes. Tal com diu ell mateix, ha intentat una «aproximació bíblico-popular a la "vida de Maria" sense oblidar els grans temes teològic-sistemàtics», mirant de «trobar aquella línia que fa de frontissa entre la pietat de l'evangeli i la pietat popular». Ho realitza mitjançant un repàs de les dotze escenes del Nou Testament en les quals Maria intervé de forma molt clara. I adreçant-se «a uns lectors que no esperen pas focs d'artifici espectaculars, sinó que volen dirigir a Maria una mirada de comprensió i afecte».

full diocesà | Solsona i Vic .....

DIRECTORS:
 VIC: Josep Casals
 Santa Maria 1, 08500 VIC
 Tel. / Fax 93 885 07 09
 Correu electrònic:
 mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
 SOLSONA: Josep Àngel Colomé
 Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
 Tel. 649 636 990 i 973 48 01 72
 Correu electrònic:jacolomes@hotmail.com

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.
REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:
 Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
 Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
 Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60